

hver enkelt Husstand tildelte Kvantum ikke overstiger, hvad der maa anses for nødvendigt for en Husstand af den paa-gældende Størrelse. Kommunerne afgør selv, om der skal ydes Hjælp til enhver Husstand i Kommunen, men *Statstilskud ydes kun til de vanskeligst stillede*, 3: de Husstande, hvis Skatteindtægt ikke overstiger 4,000 Kr. i København, Frederiksberg og Gentofte, 3,500 Kr. i Købstæder og Kommuner med bymæssig Bebyggelse samt 2,500 Kr. i andre Landkommuner. Kommunens Andel af Udgifter til hele Foranstaltningen kan dækkes ved Tillægsskat i Overensstemmelse med Reglerne i § 8 i Loven af 1918. Det bestemmes yderligere, at Hjælpen kun maa ydes som Hjælp til Betaling af faktisk købt Brændsel og ikke maa være større, end at det derved bliver muligt for en Husstand at købe det normerede Kvantum Brændsel for en Pris, som, naar Brændselet leveres frit i Hus, ikke ligger under: 1) for Brænde: Maksimalpris + 2 Kr. pr. Rummeter, 2) for Tørv: 30 Kr. pr. Ton, 3) for Kul: 6 Kr. pr. hl og 4) for Kokes: 4 $\frac{1}{2}$ Kr. pr. hl. — Gyldigheden af de øvrige Bestemmelser i Loven af 1918 (§§ 3—16) forlænges indtil 31. Oktober 1919, dog med forskellige Ændringer. Maksimum for det Beløb, som Kommunerne yder til Foranstaltninger til Bedstefor de ved Dyrtiden vanskeligst stillede, er for Lovens Gyldighedsperiode sat til 3 Kr. pr. Indbygger. Der er dernæst sat en Grænse for, hvad Kommunerne kan anvende til yderligere Foranstaltninger (§ 4 i Loven af 1918), idet Beløbet ikke maa overstige 2 Kr. pr. Indbygger (hvoraf altsaa de $\frac{2}{3}$ falder paa Kommunerne, $\frac{1}{3}$ paa Statskassen). Loven indeholder dernæst en Bestemmelse svarende til, hvad der stod i Loven af 1. April-1919, om, at hvad en Kommune ikke anvender af de i Henhold til foranstaaende Bestemmelser bevilgede Beløb, kan den anvende efter 31. Oktober 1919. Bestemmelserne om Adgangen til at dække Udgifter ifølge Dyrtidslovgivningen ved Tillægsskat skal ogsaa gælde Udgifter i Henhold til nærværende Lov, men der er sket den Ændring i Bestemmelserne, at Maksimumsgrænsen for Fritagelse for Tillægsskat fastsættes for Gentofte til 10,000 Kr.s Indtægt ligesom i København og Frederiksberg. Endelig er der ved Loven stillet 500,000 Kr. til Indenrigsministerens Raadighed til Fordeling efter Samraad med begge